

Retten i Herning

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 14. maj 2013 i sag nr. BS 5-699/2012:

A

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens problemstilling

Denne sag handler om, hvorvidt en person i forbindelse med en anerkendte patientskade er berettiget til erstatning for erhvervsevnetab.

Parternes påstande

 A har i første række nedlagt påstand om, at Patient-skadeankenævnet skal anerkende, at han har lidt et erhvervsevnetab. I anden række har han nedlagt påstand om, at sagen hjemvises til behandling ved Patientskadeankenævnet på ny for at tage stilling til, hvorvidt **A** har lidt et erhvervsevnetab, der er på 15 % eller derover.

Patientskadeankenævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

A er født den 28. november 1946.

A fik et efterlønsbevis i 2006, der gav ham ret til at gå på efterløn fra den 28. november 2006.

A blev den 24. juli 2009 påført en skade i forbindelse med en kikkertundersøgelse. Erstatningsansvaret blev anerkendt af Patientforsikringen.

Den 20. april 2010 fremsendte **A** et erhvervsevnetabsskema til Patientforsikringen. I skemaet skriver han blandt andet, at han

havde regnet med at kunne fortsætte på arbejdet indtil 65 år, men at han – efter sygdommen – var blevet tvunget til at gå på efterløn.

Den 14. april 2011 fik **A** besked om, at han pr. 13. april 2011 var berettiget til efterløn.

Patientforsikringen fremsendte den 29. september 2011 en endelig erstatningsopgørelse til **A**. Erstatningen blev opgjort til 431.802 kr. for tabt arbejdsfortjeneste beregnet fra skadetidspunktet og frem til den 28. november 2011, hvor **A** ville fylde 65 år.

Patientforsikringen afviste at tilkende erstatning for erhvervsevnetab. **A** klagede over dette spørgsmål til Patientskadeankenævnet.

Den 9. maj 2012 traf Patientskadeankenævnet afgørelse i sagen. Patientskadeankenævnet valgte i sin afgørelse at tiltræde patientforsikringens afgørelse af 29. september 2011 med denne begrundelse:

”Patientskadeankenævnet skal indledningsvist bemærke, at der alene er klaget over Patientforsikringens afgørelse af for så vidt angår spørgsmålet om afslag på erstatning for tab af erhvervsevne, hvorfor nævnet i det følgende alene behandler denne erstatningspost.

Nævnet kan tiltræde, at **A** ikke ved patientskaden er påført et erhvervsevnetab på 15 % eller derover, jf. erstatningsansvarslovens §§ 5 – 7.

Efter erstatningsansvarsloven ydes erstatning for tab af erhvervsevne som en økonomisk kompensation for den varige indtægtsnedgang der skyldes skaden. Vurderingen af erhvervsevnetabet skal som udgangspunkt ske ved en sammenligning mellem det formodede erhvervsmæssige forløb uden skaden og en prognose for den erhvervsmæssige situation med skaden.

Det er nævnets vurdering, at **A** ikke med overvejende sandsynlighed ville have fortsat på arbejdsmarkedet, efter at han den 28. november 2011 fyldte 65 år, og at han således planlagde at gå på pension som 65 – årig, selv hvis han ikke var påført en patientskade. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det fremgår af erhvervsevnetabsskemaet udfyldt af **A** den 30. april 2010, at han havde regnet med at fortsætte i sit arbejde indtil han fyldte 65 år.

Nævnet finder på den baggrund ikke, at **A** livsforløb i økonomisk henseende ville have været anderledes, end hvis patientskaden ikke var sket.

Et mindretal udtaler:

A var på skadetidspunktet 62 år og ansat i uopsagt stilling som lagerarbejder hos **X**. Det kan efter mindretallets opfattelse ikke lægges til grund, at **A**

på skadestidspunktet havde taget endelig stilling til, om han vil-
le gå på pension, når han fyldte 65 år. Mindretallet finder derfor, at Pa-
tientforsikringens afgørelse om, at **A** ikke er
berettiget til erhvervsevnetabserstatning må ophæves, og at sagen
hjemvises til Patientforsikringen til en fornyet afgørelse.

Med disse bemærkninger kan Patientankenævnet tiltræde resultatet og
begrundelsen i Patientforsikringens afgørelse af 29. september 2011."

Denne sag er anlagt af **A** den 24. juli 2012.

Forklaringer

A forklaret, at han er uddannet elektriker. Han
har siden 1973 arbejdet hos **X**, der er et el-forsyningsselskab.
Der er omkring 50 ansatte. Han var ansat som lagerassistent. De sidste 14 år
havde han ansvaret for lageret, der havde mellem 1.200 og 1.500 forskellige
effekter. I 2006 fik han sit efterlønbevis. Han havde ikke nogen plan om at
gå på efterløn. Han husker, at han som 50-årig sagde, at når han blev 60 år,
så ville han gå af. Da han nærmede sig de 60 år, ændrede han sine planer. På
samme måde kan han også have sagt, at han ville være pensionist som 65
årig. Hans planer ændrede sig imidlertid hele tiden, når tidspunktet nærmede
sig.

Han ville i dag gerne have arbejdet, da han altid har oplevet sit arbejde som
spændende. Da han blev undersøgt i 2009 og fik sine skader, havde han ikke
gjort sig nogle overvejelser om, at han ville slutte på arbejdsmarkedet.

Det er hans ægtefælle, der udfyldte erhvervsevnetabskemaet. Han skrev det
bare under, da han havde det for dårligt til at kunne udfylde det selv. Der var
ikke på det tidspunkt nogen definitiv stillingtagen til spørgsmålet om efter-
løn. I april 2010 havde han det meget fysisk dårligt, og ville derfor gå af så
hurtigst som muligt. Han havde ikke taget stilling til, om han, hvis han hav-
de været rask ville være blevet på arbejde, som det var sket tidligere.

Som det går i dag på hans tidligere arbejdsplads, hvor der er kommet en ny
direktør og der er et større antal forbrugere, kunne han godt tænkte sig at gå
på arbejde. Det ville have været meget spændende. Han tror, at hans arbejds-
giver gerne ville have beholdt ham, da de holdt længe på ham. Der er ansat
flere personer på lageret efter ham. Da han stadig var på lageret, arbejdede
de på, at de skulle systematisere lageret noget mere, blandt andet ved brug af
stregkoder. De planer er ikke gennemført endnu.

Der er i dag to eller tre af hans tidligere kolleger, der stadig går på arbejde,
selvom de er over 65 år og har nået pensionsalderen. En af dem har overta-
get hans funktioner på lageret. Den anden kollega kører ude i marken og pil-
ler ledninger ned.

Parternes synspunkter

A har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 9. maj 2012.

A har grundet patientskaden pådraget sig et erhvervsevnetab. Der er ved erstatningsansvarslovens § 9 gjort udtømmende op med enhver form for aldersreduktion i erstatningen.

A havde ikke på skadestidspunktet taget endelig stilling til spørgsmålet om pension ved det fyldte 65. år.

Patientskadeankenævnet har til støtte for sin påstand blandt andet gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse af 9. maj 2012, hvorfor **A** ikke har krav på erstatning for erhvervsevnetab.

Det kræver et sikkert grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse. Det gøres overordnet gældende, at **A** skal føre bevis for, at der er grundlag for at tilsidesætte afgørelsen, hvilket han ikke har bevist.

Erstatning og godtgørelse efter KEL skal fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven, jf. KEL § 24, stk. 1. I medfør af erstatningsansvarslovens § 5, stk. 3, ydes der ikke erstatning for erhvervsevnetab, hvis der ikke ved skaden er påført skadelidte et erhvervsevnetab på 15 % eller derover.

Det gøres gældende, at nævnet med rette har fundet, at **A** ikke har lidt et erhvervsevnetab, jf. erstatningsansvarslovens §§ 5-7.

Patientskadeankenævnet har i den forbindelse med rette lagt vægt på, at **A** ikke med overvejende sandsynlighed, jf. KEL § 20, stk. 1, ville være fortsat på arbejdsmarkedet, efter at han den 28. november 2011 fyldte 65 år, idet han havde planlagt at gå på pension som 65-årig, selvom patientskaden ikke var indtrådt. Det er - ved det af **A** selv anførte i erhvervsevnetabsskemaet af 30. april 2010 - tilstrækkeligt dokumenteret, at **A** forud for patientskaden havde planlagt at gå på pension som 65-årig.

Patientskadeankenævnet har bestridt, at **A** som følge af patientskaden er blevet påført en nedsættelse af erhvervsevnen. Som det fremgår ovenfor, har Patientskadeankenævnet ved sin afgørelse ikke taget stilling til, i hvilket omfang **A** arbejdsevne måtte være nedsat som følge af fysiske og/eller psykiske gener forårsaget af patientskaden. Nævnet har derimod med ovennævnte begrundelse fundet, at **A** ikke har lidt et erhvervsevnetab.

Rettens begrundelse og afgørelse

A er påført en patientskade, som giver ham krav på erstatning for tab af erhvervsevne, hvis betingelserne efter erstatningsansvarsloven er opfyldt.

Efter erstatningsansvarslovens § 5, stk. 1, udløses krav på erstatning for erhvervsevnetab af en "varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde,...". Det fremgår blandt andet af forarbejderne til bestemmelsen, at der skal opstilles en prognose for, hvorledes skadelidtes livsforløb ville have været i økonomisk henseende uden den skete forringelse i erhvervsevnen. Bedømmelsen heraf skal være individuel. Det fremgår også, at man skal sammenligne den normale indtægt frem til den forventede pensjonsalder henholdsvis med og uden skade.

Patientskadeankenævnet har - på baggrund af **A's** egne oplysninger i erhvervsevnetabsskemaet af 30. april 2010 – lagt til grund, at **A** ville gå på pension, når han fyldte 65 år den 28. november 2011.

Overfor denne oplysning, har **A** ikke alene ved sin egen forklaring i retten bevist, at han efter sit fyldte 65 år ville have haft en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, hvis patientskaden ikke var indtrådt. Allerede af den grunde er der derfor ikke grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse om, at der ikke kan ydes erstatning for tab af erhvervsevne, jf. erstatningsansvarslovens § 5, stk. 1.

Efter det anførte tager retten Patientskadeankenævnets påstand om frifindelse til følge.

Da **A** er den tabende part, skal han erstatte modparten de udgifter, der har været forbundet med retssagen, jf. retsplejelovens § 312, stk. 1.

Sagsomkostningerne fastsættes til 62.500 kr. der dækker udgiften til advokatbistand inkl. moms.

Retten har ved fastsættelse af rimelige udgifter til advokatbistand lagt vægt på sagens karakter, varighed og økonomiske værdi.

Thi kendes for ret:

Patientskadeankenævnet frifindes.

A skal betale 62.500 kr. i sagsomkostninger til Patientskadeankenævnet.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

Beløbet betales inden 14 dage.

Laila Nitschke
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Herning, den 14. maj 2013.

Anja Roed Jørgensen, kontorfuldmægtig